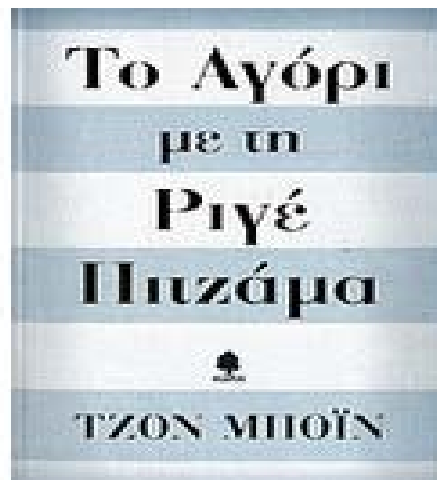

Ένα μήνυμα που πιστεύω πως θέλει να δώσει ο συγγραφέας είναι ότι ενώ τα παιδιά ήταν εντελώς διαφορετικά, δεν τα πείραζε αυτό και κάθε απόγευμα συναντιόντουσαν στο συρματοπλέγμα, απλά από διαφορετικές πλευρές. Άλλο ένα μήνυμα είναι ότι σέβονταν τη διαφορετικότητα και δεν κορόιδευε ο ένας τον άλλον, αλλά μιλούσαν για πράγματα που γίνονταν εκείνες τις ημέρες, που δεν ήταν τόσο καλές. Επίσης, ο συγγραφέας θέλει να δείξει ότι αν και δεν είχαν παίξει ποτέ και ήταν διαφορετικά, κατάφεραν να γίνουν οι καλύτεροι φίλοι. Ακόμα φαίνεται μέσα από το βιβλίο πως πρέπει να βοηθάμε τους φίλους μας και να τους στηρίζουμε, όταν μας χρειάζονται. Γι' αυτό είναι σημαντικό να έχουμε φίλους. Ένα τελευταίο μήνυμα είναι ότι τα παιδιά από όποια πλευρά κι αν ήταν, ήθελαν να κάνουν παρέα, αλλά οι μεγάλοι δεν τους το επέτρεπαν, έτσι όμως τους απαγόρευαν ένα δικαίωμά τους. Επιπλέον, αυτό μας δείχνει πως πρέπει να έχουμε δικαιώματα, να τα στηρίζουμε, να αγωνιζόμαστε για αυτά και στο τέλος να τα καταφέρνουμε.

Ένα συναίσθημα που μου αναπτύχθηκε ήταν ότι στενοχωρήθηκα, όταν θα έφευγαν από μια τόσο ωραία πόλη, το Βερολίνο, και θα μετακόμιζαν στο Ουστ-Βιτς, όπου δε θα είχαν φίλους. Επίσης το βιβλίο μου προκάλεσε αγωνία για το τι θα έβλεπαν έξω από το παράθυρο. Επιπλέον, ένιωσα απογοήτευση όταν διάβασα τι είδαν έξω από το παράθυρο, γιατί αυτό σημαίνει ότι φέρονταν σκληρά στους ανθρώπους και δεν τους σέβονταν. Ένιωσα λυπημένη που δεν είχαν φίλους να παίζουν στο Ουστ-Βιτς αλλά αισθάνθηκα ικανοποιημένη, όταν ο Μπρούνο γνώρισε έναν καλό φίλο, τον Σμούελ. Αντίθετα, στεναχωρήθηκα που η αδερφή του δεν είχε βρει μια φίλη αλλά μιλούσε με έναν όχι συμπαθητικό στρατιώτη. Επιπλέον, ένιωσα χαρά όταν διάβασα πως διαφορετικά παιδιά συναντιόντουσαν και μιλούσαν για όλα τα προβλήματά τους και ότι τους ένωσε το τελευταίο τους σχέδιο. Ενθουσιάστηκα που ο Μπρούνο πρότεινε κάτι τόσο τολμηρό, για να βοηθήσει τον φίλο του αλλά και για να βρεθούν στην ίδια πλευρά του συρματοπλέγματος. Βέβαια δε μου άρεσε καθόλου το τέλος του βιβλίου, γιατί ήταν πολύ λυπητερό και θα ήθελα να ήταν διαφορετικό.

Το βιβλίο μου έδειξε πολλά, όπως πως πρέπει να σεβόμαστε τους άλλους και να μην τους υποτιμάμε λόγω της διαφορετικότητάς τους, αλλά να τους μιλάμε και να προσπαθήσουμε να τους κάνουμε φίλους μας. Αυτό το βιβλίο με άγγιξε πραγματικά μέσα από τις περιγραφές για το τι γινόταν εκείνη την εποχή. Το βιβλίο αυτό μας μαθαίνει σημαντικά πράγματα για τη ζωή εκείνες τις ημέρες. Το βιβλίο αυτό είναι ένα από τα αγαπημένα μου και θα είναι για πάντα!

Λυδία Ανδριανάκου